

N:o 133.

Ank. till Riksd. kansli den 9 maj 1905, kl. 4 e. m.

Utlåtande i anledning af Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen under andra hufvudtiteln gjorda framställning om höjning af aflöningen till två amanuenser i nedre justitierevisionen.

(1:a U. A.)

Kungl. Maj:t har i statsverkspropositionen under punkten 3 af andra hufvudtiteln föreslagit Riksdagen medgifva, att å nedre justitierevisionens stat, i stället för nu uppförda 1,200 kronor tjänstgöringspenningar och 200 kronor renskrifningspenningar åt vardera af två amanuenser, måtte upptagas för enhvar af dem arfvode 1,200 kronor, tjänstgöringspenningar 1,200 kronor och renskrifningspenningar 300 kronor, samt i följd däraf öka anslaget till nedre justitierevisionen, nu upptaget till 150,900 kronor, med 2,600 kronor till 153,500 kronor.

Statsrådsprotokollet öfver justitieärenden den 14 januari innevarande år innehåller härom följande anförande af departementschefen.

»Därest den föreslagna ökningen af antalet justitieråd genomföres, blifver däraf en följd, att äfven nedre justitierevisionens arbetskrafter måste förstärkas. Då emellertid, såsom förut nämnts, afsikten är att efter någon tid åter nedbringa antalet justitieråd till det nuvarande och

Bih. till Riksd. Prot. 1905. 4 Saml. 1 Afd. 74 Häft. (N:is 133—136). 1

behovet af ökade arbetskrafter i nedre revisionen således endast skulle blifva öfvergående, torde de därför erforderliga medlen böra uppföras å extra stat och följaktligen däraf icke påkallas någon ändring i verkets ordinarie stat. Däremot synes mig i ett annat afseende vara nödigt att begära höjning i denna stat, nämligen i fråga om anslaget till de två amanuenser, hvilka tjänstgöra såsom protokollssekreterare.

Detta anslag beviljades af 1897 års Riksdag i sammanhang med då fattadt beslut om ökning af antalet justitieråd och revisionssekreterare. Eders Kungl. Maj:t hade föreslagit sagda Riksdag, att till aflöning åt två konstituerade protokollssekreterare bevilja 4,000 kronor för hvardera, däraf arfvode 2,500 kronor, tjänstgöringspenningar 1,200 kronor och renskrifningspenningar 300 kronor, eller samma aflöning, som, ålders-tillägg oberäknadt, utgår till ordinarie protokollssekreterare. Riksdagen biföll emellertid denna framställning endast i så måtto, att till hvardera af två amanuenser, hvilka skulle uppehålla protokollsekreterares tjänstgöring, anslogos 1,200 kronor såsom tjänstgöringspenningar och 200 kronor såsom renskrifningspenningar.

Otillräckligheten af den sålunda beviljade aflöningen visade sig genast och gång efter annan hafva klagomål däröfver försports såväl från de två amanuenser, hvilka erhållit förordnanden att tjänstgöra såsom protokollssekreterare, som ock från nedre revisionens sida. Af de båda amanuenserna har i sådant afseende anförts, bland annat, att, då deras utgifter för utskrift af expeditioner med mera visat sig öfverskrida de anslagna renskrifningspenningarna med omkring 100 kronor om året, den aflöning de åtnjöte såsom tillförordnade protokollssekreterare i verkligheten uppginge till allenast omkring 1,100 kronor, ett belopp, som uppenbarligen vore för knappt tillmätt och icke kunde anses stå i skäligt förhållande till det arbete, som de meddelade förordnandena kräfde. Därjämte hafva de erinrat, att någon utsikt till befordran till ordinarie protokollssekreterarebefattningar på grund af uppnådd pensionsålder hos förutvarande protokollssekreterare icke förefunnes förrän efter lång tid. Nedre revisionen har framhållit, att, då den anslagna aflöningen vore otillräcklig för tillgodoseende af äfven de anspråkslösaste lefnadsbehof och det vid sådant förhållande icke billigtvis kunde förvägras innehafvarne af ifrågavarande förordnanden att för sin utkomst ägna sig åt tjänstgöring äfven inom andra verk, följden häraf hade blifvit, att de revisionssekreterare, å hvilkas rotlar protokollssekreteraretjänstgöringen uppehöles af de båda tillförordnade protokollssekreterarne, icke kunde af dem utkräfvat samma arbetsmängd, som af ordinarie protokollssekreterare presterades.

I statsverkspropositionen till 1902 års Riksdag föreslog Eders Kungl. Maj:t, att aflöningen för ifrågavarande, såsom protokollssekreterare tjänstgörande amanuenser måtte höjas till 3,000 kronor för dem hvar, däraf arfvode 1,500 kronor, tjänstgöringspenningar 1,200 kronor och renskrifningspenningar 300 kronor. Denna framställning blef emellertid icke af Riksdagen bifallen.

Äfven efter 1902 hafva klagomål i ofvan angifna hänseenden alltjämt framkommit; och då dessa klagomål synas mig befogade, har jag ansett mig icke kunna underlåta att åter väcka på tal frågan om löneförbättring för de omförmälda amanuenserna. Att den nu utgående aflöningen är otillräcklig synes mig ligga i öppen dag. Om ock protokollssekreterarebefattningarne icke äro att hänföra till de mera ansträngande tjänsterna, läser dock ingen, som har någon kunskap om förhållandena, kunna påstå, att det arbete, som bör utkrävas af en protokollssekreterare, skäligen kan anses vara ersatt med en aflöning, ej uppgående till 1,200 kronor. Att den otillräckliga aflöningen, på sätt nedre revisionen framhållit, medför menliga följder för arbetet, är helt naturligt.

Då jag således finner det oundgängligen nödigt att föreslå en höjning i aflöningen för ifrågavarande tjänstemän, har jag emellertid, med hänsyn till den ställning Riksdagen två gånger intagit i frågan, ansett det särskildt angeläget, att denna höjning begränsas till det minsta, som rimligen kan ifrågakomma; och synes mig därför till en hvar af dessa tjänstemän böra begäras endast ett arfvode af 1,200 kronor utöfver tjänstgöringspenningarne samt en ökning af renskrifningspenningarne till 300 kronor.»

I samband med det uti innevarande års statsverksproposition framställda förslaget om inrättande af tre nya justitierådsämbeten har Kungl. Maj:t under punkten 10 af andra hufvudtiteln äskat anslag å extra stat för år 1906 för aflönande af, förutom andra tjänstemän, tre amanuenser i nedre justitierevisionen med tjänstgöringsskyldighet såsom protokollssekreterare.

Enligt hvad statsrådsprotokollet öfver justitieärenden den 14 januari innevarande år ger vid handen, hade föredragande departementschefen ansett, att enhvar af dessa amanuenser borde såsom aflöning åtnjuta 2,700 kronor, däraf arfvode 1,200 kronor, tjänstgöringspenningar 1,200 kronor och renskrifningspenningar 300 kronor.

Det sammansatta stats- och lagutskottet, till hvars behandling denna fråga hänskjutits, har i däröfver afgifvet utlåtande anfört, att,

*Utskottets
yttrande.*

då enligt utskottets uppfattning den protokollssekreteraretjänstgöring, som komme att åligga nämnda tre amanuenser, icke kunde för närvarande anses vara af den ansträngande och trägna art, att densamma borde kunna betinga den af Kungl. Maj:ts föreslagna aflöningen, en jämkning syntes böra ske i berörda aflöning, samt att utskottet, som icke funnit något att anmärka mot det föreslagna beloppet 300 kronor såsom renskrifningspenningar, däremot ansett aflöningen i öfrigt till oförmälda amanuenser lämpligen böra sättas till 1,500 kronor att, såsom fallet nu vore med aflöningen till öfriga amanuenser inom ifrågasvarande ämbetsverk, utgå enbart såsom tjänstgöringspenningar.

Det förslag, som berörda utskott sålunda framställt beträffande dessa tre amanuensers aflöning, har vunnit Riksdagens bifall.

Statsutskottet anser, att nu ifrågavarande tjänstemäns aflöningsförmåner böra bestämmas i enlighet med hvad Riksdagen beslutat beträffande aflöningen åt förenämnda på extra stat uppförda amanuenser; och skulle i öfverensstämmelse därmed dessa två amanuensers arfvoden komma att höjas med 300 kronor samt deras renskrifningspenningar att ökas med 100 kronor, i följd hvaraf den föreslagna ökningen af anslaget till nedre justitierevisionen bör inskränkas till 800 kronor.

Utskottet får alltså hemställa,

att Kungl. Maj:ts förevarande framställning må på det sätt bifallas, att Riksdagen

a) medgifver, att å nedre justitierevisionens stat, i stället för nu uppförda 1,200 kronor tjänstgöringspenningar och 200 kronor renskrifningspenningar åt hvardera af två amanuenser, må upptagas för envar af dem tjänstgöringspenningar 1,500 kronor och renskrifningspenningar 300 kronor samt

b) i följd häraf ökar anslaget till nedre justitierevisionen, nu 150,900 kronor, med 800 kronor till 151,700 kronor.

Stockholm den 9 maj 1905.

På statsutskottets vägnar:

HUGO TAMM.